

Evangelium prosperity – má každý věřící garantováno zdraví a bohatství?

Michal Klus, SCEAV Třinec

Falešní proroci v Izraeli

Žijeme v době, kdy snad více než kdy předtím platí, že potřebujeme zkoumat duchy. Apoštol Jan nás upozorňuje: „*Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa.*“ (1.Jan 4:1) Zde si musíme uvědomit, kdo je falešný prorok. Není to pouze jakýkoli nepřítel Božího díla. Jde o nepřítele, který se prohlašuje za Božího vyslance a tvrdí, že přináší poselství od Hospodina.

Bůh však má pro svůj lid jasné poselství: „*Toto praví Hospodin zástupů: "Neposlouchejte slova proroků, kteří vám prorokují, obluzují vás přeludy, ohlašují vám vidění svých srdcí, a ne to, co vyšlo z úst Hospodinových." Stále říkají těm, kteří mě znevažují: "Hospodin promluvil: Budete mít pokoj", a každému, kdo chodí se zarputilým srdcem, slibují: "Nedolehne na vás nic zlého."*“ (Jeremjáš 23:16-17) Tento text nás v prvé řadě vyzývá, abychom neposlouchali falešné proroky, ale zároveň nám odhaluje něco z učení těchto falešných proroků. Nejen v tomto, ale i v mnoha dalších biblických textech, které mluví o falešných prorocích, vidíme, že zvěst, kterou tito proroci přinášeli je zvěst o pokoji, bezpečí, stabilitě. Falešní proroci přinášeli falešné jistoty tam, kde je Bůh rozhodně negarantoval. Falešní proroci byli úspěšní, protože lidem zvěštovali to, co lidé chtěli slyšet.

Falešní proroci dnes

Za současné následovníky falešných proroků osobně považuji především kazatele, kteří zvěstují evangelium prosperity. Stejně jako u falešných proroků, ani u současných kazatelů evangelia prosperity nevidíme žádné oficiální společné učení nebo snad dokonce oficiální církve. Hnutí, které tito kazatelé vyprovokovali bývá nejčastěji nazýváno Hnutí víry a jeho dopady se šíří napříč církevním spektrem.

Stejně jako každý falešný prorok zvěštoval své specifické poselství, které nebylo Božím slovem, tak i dnešní kazatele evangelia prosperity mají často vlastní osobité učení, které stojí v rozporu s Božím slovem. Nicméně vidíme, že narozdíl od starozákonních falešných proroků udělali kazatelé evangelia prosperity ještě další aktivní krok. Nejenže utvrzují lidi ve falešných nadějích, oni je vedou k tomu, aby aktivně kontrolovali Boha a zajišťovali si prosperitu sami.

Na základě těchto zmíněných informací můžeme dojít k možné definici Hnutí víry, jak ji definoval Andre Kole: „*Tato skupina věří, že lidská mysl má v sobě nadpřirozenou moc vyprodukovat 'božskou sílu,' která bude léčit, způsobovat zázraky, shromažďovat peníze nebo činit cokoli jiného, po čem věřící touží.*“ (KOLE, Andre. *Mind Games*. Eugene: Harvest House Publisher, 1998, s.268)

Vidíme, že stejně jako falešní proroci biblické doby, tak i dnešní kazatelé Hnutí víry kážou to, co lidé chtějí slyšet. Hlásají zdraví, bohatství, úspěch a pohodový život. Nicméně už z výše citované definice můžeme poměrně lehce vidět základní rozdíl mezi evangeliem Božího slova a evangeliem prosperity. Nejde jen o rozdíly v oblasti nějakých 'okrajových doktrín.' Nejde jen o to, že kazatelé Hnutí víry nabízejí zdraví a bohatství. Jde o to, že hrozivým způsobem rozbíjejí Biblické učení o Bohu, člověku a jejich vzájemném vztahu.

Základy učení stoupců Hnutí víry

Obraz, který vykreslují kazatelé Hnutí víry je obraz slabého boha, který dělá vše, co si v mysli přivlastňuje silný člověk. Člověk je vyvýšen do pozice boha a je jen nepatrně nižší než Bůh Stvořitel. Okamžik, kdy se člověk obrátí k Bohu a uvěří, je chápán jako okamžik, kdy se člověk zbavuje své satanské podstaty a přijímá podstatu božskou. Jako bůh potom člověk může dosáhnout čehokoli prostě tím, že to bude vyžadovat a vírou to přijme jako realitu. Při tom všem se nesmí nechat zviklat tím, že se jisté věci jako realita jevit nebudou. Takže například, když vyznává, že je naprosto zdravý, nesmí se nechat zmást příznaky nemoci, protože ty nejsou realitou, ale jen satanickým přeludem, který má zhatit víru jednotlivce.

S lítostí musíme konstatovat, že jisté projevy charakteristické pro Hnutí víry se derou i do mnohých církví a to i v naší zemi. Nemusí jít nezbytně o nejagresivnější formy, ale i tak zde hrozí nemalé nebezpečí. Občas slycháme svědectví o tom, jak se musíme „opravdově“ modlit a pokud budeme „opravdově“ věřit, Bůh nás vyléčí nebo vyřeší náš problém. Toto je jen jeden příklad velmi nebezpečného projevu, který se vtírá do našich církví.

Evangelium Bible

Slovo evangelium znamená dobrá zpráva. Tento svět opravdu dobrou zprávu potřebuje. Hlavním důvodem této potřeby je fakt, že nejsme bohy, ale hříšnými lidmi. Jako hříšníci přicházíme na tento svět a za svůj hřích zasloužíme věčné zatracení. Bible hovoří naprosto jasně: „*Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.*“ (Řím. 3:23) Co vlastně tento verš říká? Říká, že každý člověk, každý z nás, porušil dokonalý Boží zákon. Všichni jsem se ve vztahu k Bohu provinili. Toto provinění znamená, že se člověk postavil proti Bohu, stal se Božím nepřítelem a zaslouží si hrozivý trest. Tím trestem je naprosté odloučení od Boží milosti, což Bible nazývá peklem.

Pokud ovšem žijeme, nejsme od této milosti ještě odděleni. Naopak, z Boží milosti zde zaznívá právě evangelium: „*Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem.*“ (1.Kor 15:1-3) Tady přichází ta dobrá zpráva. Apoštol Pavel zde vysvětluje, co je tím evangeliem. Dobrou zprávou je to, že Kristus zemřel za naše hříchy. Co to znamená? Znamená to, že je tady Ježíš Kristus, Boží Syn, který vzal na sebe odsouzení, které jsme měli přijmout my za náš hřích. Apoštol Petr vysvětluje: „*On 'na svém těle vzal naše hříchy' na kříž.*“ (1.Petr 2:24) Ježíš Kristus zemřel za všechna naše provinění. Tím už vytrpěl trest s tímto proviněním spojený a pokud to člověk přijme vírou, jeho hřích bude odpuštěn a on už nebude daleko od Boží slávy. O těch, kteří z Boží milosti vírou přijali oběť Ježíše Krista, evangelista Jan říká: „*Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha.*“ (Jan 1:12-13)

Zbývá už jen jedna otázka. Jak člověk může přijmout takového Ježíše? Apoštol Pavel napsal: „*Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.*“ Boží slovo nám říká, že Bůh nabízí záchranu od odsouzení a že ji můžeme přijmout tím, že vyznáme, že Ježíš je nejvyšší autoritou našeho života a že vírou přijmeme, že Jeho smrt na kříži je důvodem, proč naše hříchy mohou být odpuštěny. Pokud tedy člověk věří, že Ježíš Kristus je nejvyšší autoritou a věří, že svou smrtí na kříži odpustil každý hřích, pak od Boha může s pokojem přijmout ujištění o tom, že ho nečeká věčné zatracení, ale věčný život s Bohem v nebi.

Tuto popsanou víru nelze získat žádnými lidskými postupy. Nejde ji nahromadit ani pozitivním vyznáváním, ani žádným jiným lidským úsilím. Víra je darem od Boha, který On dává skrze své Slovo.

Má každý věřící garantováno zdraví a bohatství?

To, že se člověk stane křesťanem, rozhodně neznamená, že ho v tomto životě čeká méně těžkostí a problémů. Často je tomu naopak. Náš Bůh nemá malé cíle. Bůh používá právě lidskou slabost jako nástroj, kterým chce lidi přivést k sobě. Bůh dovolí, aby člověk padl úplně na dno, aby si uvědomil, že není pánem svého života a že potřebuje Boha. Pro Boha je naše věčnost důležitější než zdraví a pohodlí tady na této zemi.

Bohu jde také o náš charakter. Právě proto Bůh používá např. i nemoci a finanční těžkosti, aby křesťany učil a formoval, aby nám připomínal, že On je Bohem a my jsme příjemci Jeho milosti. Pro Boha je náš charakter důležitější než zdraví a pohodlí tady na této zemi.

Přesto vše můžeme říci, že Bůh každému věřícímu garantuje mnohem více než jen zdraví a bohatství. Bůh garantuje, že nás neopustí v žádné situaci a v nejrůznějších těžkostech bude s námi. Co víc, Bůh každému věřícímu slibuje věčný život. Věčný život je darem naprosto nesrovnatelným se zdravím a bohatstvím zde na zemi. Věčný život je něco tak dokonalého a krásného, co ani pisatele Bible nedokázali popsat. Řekli pouze: „*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.*“ (1Korintským 2:9).